

Hz. Musab bin Umeyr

Efendimiz ahabına hak ve hakikati anlatma noktasında mesuliyetler yüklüyordu. O sahabe efendilerimizden birisi Hz. Mus'ab b. Umeyr'dir (radiyallâhu anh). Mekkeli zengin bir ailenin çocuğu olan Hz. Mus'ab, nazik, medeni ve çok yakışıklı bir gençti. Ailesinin bütün imkânlarını terk ederek Müslüman oldu.

Birinci Akabe Biati'ndan sonra, Medineli Müslümanlarla birlikte Peygamberimiz, Kur'ân okutması ve İslâm'ı öğretmesi için Hz. Mus'ab b. Umeyr'i gönderdi. Hz. Mus'ab, Medine'de Hz. Es'ad b. Zürâre'nin evinde misafir kalıyordu.

Bütün gayretini İslâm'ı anlatmaya sarf eden mesuliyet insanı Hz. Mus'ab, Es'ad b. Zürâre'nin rehberliğinde Medine'nin ileri gelenleriyle görüşüyor ve İslâm'ı anlatıyordu. Medine'de pek çok kimse Müslüman olmuştu. Ama geniş anlamda bir açılım olması için Medine'nin önde gelenlerinden bazı kimselerin İslâm'ı kabul etmesi gerekiyordu.

Evs kabilesinin reisi olan Sa'd b. Muaz, henüz Müslüman olmamıştı ve İslâm'ın yayılmasından rahatsızdı. Mus'ab'a engel olması için yine kendisi gibi kabilesinin reislerinden olan Üseyd b. Hudayr'ı gönderdi. "Eđer, teyzemin oğlu Es'ad b. Zürâre olmasa ben ona yapacağımı biliyorum!" demeyi de ihmal etmedi.

Üseyd, kızgın bir şekilde Mus'ab ve Es'ad'ın bulunduğu yere geldi. Es'ad, Üseyd'in geldiğini görünce, Mus'ab'a onun kavminin efendisi olduğunu söylemeyi ihmal etmedi. Üseyd hiddetli bir şekilde şöyle dedi: "Siz, bize niye geldiniz? Birtakım aklı ermez ve zayıf kimseleri aldatıp azdırıyorsunuz! Hayatınızdan olmak istemiyorsanız, derhal buradan ayrılın!"

Hz. Mus'ab, "Hele biraz dur, otur. Sözü müzü dinle, maksadımızı anla; beğenirsen kabul edersin, beğenmezsen o zaman engel olursun." diye gayet nazikçe mukabelede bulundu.

Üseyd, "Dođru söyledin." dedi ve mızrağını yere saplayarak yanlarına oturdu.

Mus'ab, ona İslâm hakkında konuşma yaptı ve Kur'ân-ı Kerim'den âyetler okudu.

Üseyd kendisini tutamayarak, "Bu ne kadar güzel, ne kadar iyi bir söz!" diye konuştu ve "Bu dine girmek için ne yapmalı?" diye sordu.

Mus'ab ve Es'ad, Müslüman olması için yıkanması, elbisesini temizlemesi, kelime-i şehadet getirmesi ve namaz kılması gerektiğini söylediler. Üseyd denilenleri yaptı ve Müslüman oldu.

Sonra da, "Ben gideyim, size birini göndereyim. Eđer, o da imana gelirse, bu beldede iman etmedik kimse kalmaz." deyip oradan ayrıldı; Sa'd b. Muaz ve kavminin yanına vardı.

Sa'd, "Ne yaptın?" diye sordu.

Üseyd şöyle dedi: "O iki adama söylenmesi gerekeni söyledim. Vallahi, ben onlarda bir problem görmedim."

Sa'd, "Vallahi, sen beni tatmin edici bir malûmat getirmedi." dedi ve doğruca Mus'ab ile Es'ad'ın yanına gitti. Kızgın bir şekilde, "Ey Es'ad! Eđer seninle aramızda akrabalık olmasa, böyle kabilemiz içine soktuğunuz çirkin işlere sabır ve tahammül edemezdim." diye tehdit etti.

Mus'ab ona da aynı tatlılıkla, "Hele biraz durunuz. Oturup dinleyiniz, anlayınız da beğenirseniz kabul edersiniz, beğenmezseniz, biz de size, çirkin gördüğünüz işi tekliften vazgeçeriz." diye nazikçe cevap verdi.

Bunun üzerine Sa'd oturdu ve Hz. Mus'ab'ın sözlerini dinlemeye başladı. Mus'ab ona İslâm dininin ne demek olduğunu anlattı ve Kur'ân okudu.

Kur'ân okunurken Sa'd'ın yüzü birdenbire değişiverdi. Simasında iman alametleri belirdi. Hemen, "Siz bu dine girerken ne yapıyordunuz?" diye sordu.

Hz. Mus'ab ona İslâm dininin esas ve âdâbını anlattı. O da şehadet getirerek Müslüman oldu.

Hz. Mus'ab'ın bu tatlı ve nazik üslûbu ve samimi gayretleriyle Medine'de İslâm'ın girmediği bir ev kalmadı.

Bu hadiseden elbette günümüz Mus'ablarının alacağı pek çok dersler vardır.